

fat, at et Forslag, der tilsigtede paa en simpel Maade at afhjælpe de saa stærkt fremtrædende Mangler ved Hæren, derfor vilde blive betragtet som et fuldstændig neutralt Gebet, hvor man turde vente og haabe, at Alle, der her i Salen skulde forhandle om Sagen, uafhængigt af hvilke Divergenser, der ellers have været imellem, dog vilde kunne mødes i Enighed og god Samarbeiden. Jeg skal dermed tillade mig at anbefale Sagen til det høje Thing, og forbeholder mig, hvis Indvendinger maatte fremkomme, da senere at imødegaa dem.

Krigsministeren (Rauffmann). Det foreliggende Lovforslag er ganske fækkert efter min Formening et Fremskridt, og jeg skulde derfor ønske, at det høje Thing vilde tage det under gunstig Overveielse og fremme det. Min eneste Betænkelighed ved det maa bortfalde, den nemlig, at man skulde bebrejde mig, naar jeg anbefaler dette Forslag, at jeg da bidrager til at bevirke Indgreb i den bestaaende Hærlov, altsaa atter viser Mangel paa Respekt for det Bestaaende; thi denne Bebreidelse frygter jeg ikke denne Gang, naar jeg ser hen til, fra hvem Lovforslaget er kommet. — Jeg skal ikke videre indlade mig paa nærmere Omtale af Lovforslagets enkelte Paragrafer; i deres Helhed vil jeg kunne gaa ind paa dem, om jeg end navnlig ønskede en eller anden mindre Forandring i § 1, hvad angaar Uddannelsen af Sekondlieutenanter. § 2 kan jeg tiltræde; men § 3 forekommer mig at være noget mindre tydelig affattet, navnlig dens sidste Passus. Der staar nemlig: Afstedigede Kapitainer (Ritmestre) af Linien kunne indtil videre ansættes som Kapitainer i Forstærkningen med den Aldersorden, de havde ved Udrædelsen af Linien. For disse Kapitainer ophæves de i Hærens § 131 fastsatte Bestemmelser om Aldersgrændsen. Hvis det vedtages saaledes, som det staar her, forekommer det mig, at vi i Forstærkningen vilde faae tvende Aldersgrændser, en for de yngre, der paa en Maade næsten er ubegrændset, medens for de ældre den gamle Aldersgrændse skulde vedblive at bestaa. Dette kan jeg ikke anse for begrundet, men maaske er det ogsaa Noget, der kunde rettes ved en noget tydeligere Redaktion af den sidste Sætning i Lovforslaget.

Vojsen: Der har ikke i denne Samling foreligget andre organisatoriske Love i egentlig Forstand end de to af de høitærede Forsvarsministre fremsatte Forslag om forandret Affattelse af Hærens § 129 og Flaadelovens § 31, der tilsigtede delvis at opnaa nogle af de Resultater, som det her foreliggende Forslag ogsaa tilsigter. De gik jo nemlig ud paa en Omordning af Aldersgrændsen i begge Værn, og de vare Gjenstand for udførlig Drøftelse, da de foreslaa til 1ste Behandling her i Salen. Under

den fortsatte Behandling i det Udvalg, der blev nedsat angaaende disse Forslag, er Udvalget imidlertid kommet til det Resultat at maatte fraraade Forslagenes Vedtagelse, idet man har erkjendt, at de ikke egne sig til at afhjælpe de Mangler, som de tilsigtede at raade Bod paa. Jeg skal ikke nu komme vidtløftig tilbage til alle de Betragtninger, der knytte sig dertil, men jeg har ønsket at meddele Thinget dette som Indholdet af den nu for Thinget foreliggende Betænkning, som jeg ikke antager vil komme til Behandling her, medmindre Rigsdagen skulde være af betydelig længere Varighed, end jeg forudsætter; thi der er jo ingen væsentlig Interesse ved at forhandle en Sag, der enstemmig indstilles til Fortæielse. Jeg glæder mig forsaavidt over dette Resultat, som jeg alt tidligere har haft Leilighed til at udvile, at den Bei, man her ønskede at slaa ind paa, paa ingen Maade var en saadan, som jeg kunde anse for at være tilraadelig. I Forbindelse hermed er det, at man har tilveiebragt de statistiske Oplysninger om Tilstanden mellem Befalingsmændene i Hæren, der foreligger som Bilag til den afgivne Betænkning, og hvortil de ærede Forslagsstillere jo have støttet sig, idet de have indbragt det nu til Behandling foreliggende Lovforslag til Forandring i Hærens § 1 af 1867. Jeg er ogsaa villig til at erkjende, at disse Mangler ere tilstede, og at de ikke alene ere tilstede, men have al Udsigt til at voxe i Tidens Løb, og det ad forskjellige Veie, dels ved Afgang, dels ved Mangel paa Tilgang. Altsaa, i den Henseende er der ingen Uenighed og har heller ikke været det i Udvalget. De statistiske Oplysninger tale jo ogsaa afgjørende derfor; men derimod er der utvivlsomt en væsentlig Uenighed tilstede, naar Spørgsmaalet bliver om, hvorledes disse Mangler skulde afhjælpes. Man har som sagt været enig om, at den Bei, som den høitærede Krigsminister har foreslaaet, vil man ikke tiltræde; forsaavidt have de ærede Forslagsstillere Ret, og man maa give dem Ret i, at deres Forslag er en mere praktisk Bei, om man vil, en mere radikal Kur til at afhjælpe Ondet ved at tage det fra Roden. Dets Forslag bestaar nemlig i at bidrage til at skaffe en forøget Tilgang tilstede mellem Befalingsmændene. Dertil sigte §§ 1 og 2, og de indeholde, som de ærede Forslagsstillere ogsaa have udtalt, ikke Noget, der er væsentlig forskjelligt fra, hvad dette Thing i sin Tid vedtog, da man behandlede Organisationslovene for Hæren. Naar jeg imidlertid ikke kan tiltræde dette Forslag, stammer det fra den Betragtning, som forøvrigt ogsaa delvis ledede mig i min Afstemning over den lille Lov, vi forhandlede foreleden, nemlig om en Indskrænkning af Leirtiden, den Betragtning, at jeg ikke ønsker at deltage i Forslag, som absolut maa anses for at være en delvis Reformeren paa Hærens Omraade. Naar man ved Hærens Organisationslovene har tiltraadt det foreliggende Forslags første